

W2.1 FOTOSYNTHESE SPEL

Rollen Kaarten

ZON

**Water
(H₂O)**

**Norman,
de Plant**

Zonlicht

**Zuurstof
(O₂)**

**Koolstof
(CO₂)**

**Suiker
(C₆H₁₂O₆)**

Verteller

W2.2 FOTOSYNTHESE SPEL

Tekst

Verteller: Er was eens een knappe plant genaamd Norman. Hij was groen en rijk van kleur. Hij was een vrolijke plant met veel plantenvrienden. Maar op een dag kreeg hij ontzettende honger. (Zon en zonlicht staan samen aan 1 kant van de ruimte en Norman de plant staat aan de andere kant van de kamer.)

Norman: Ik heb honger! Mijn vriend Bob de mens en Vanessa de kat eten met hun mond, maar zien jullie een mond op mijn gezicht? Nee!

Verteller: Norman had echt honger, dus hij draaide z'n bladeren naar de zon.

Zon: Wat een prachtige dag! Laat me mijn zonnestrallen op de aarde laten schijnen.

Zonlicht: Daar kom ik! (Het zonlicht rent van de zon naar de plant).

Norman: Mmmmm, zonlicht, heerlijk! (Zonlicht geeft Normans bladeren (zijn hand) een high five).

Verteller: Het zonlicht raakt Normans chloroplast en zijn lunch is begonnen.

Norman: Ik ben begonnen met het verwerken van zonlicht, maar ik heb ook dorst. Water kom hier!

Water: Ik ga door je wortels en stam reizen. (Water komt richting Normans wortels)

Norman: Ik heb zonlicht en water, nu moet ik nog wat koolstofdioxide opzuigen door mijn vele huidmondjes. (Norman opent zijn mond voor de huidmondjes).

Koolstofdioxide: Hier kom ik vanuit de atmosfeer! (Koolstofdioxide zweeft richting Norman)

Verteller: Het fotosynthese proces is bijna compleet! Nu moeten het zonlicht, water, en koolstofdioxide chemische reacties uitvoeren om Normans lunch te produceren. (Water, zonlicht en koolstofdioxide slaan de armen in elkaar en lopen in een cirkel om Norman heen)

Norman: Ik voel een chemische reactie gebeuren. Mijn lunch! Mijn zoete lunch! (Water, zonlicht en koolstofdioxide gaan zitten en suiker komt op)

Suiker: Ik ben lunch! Ik kan Normans cellen voeden. Zie ik er niet heerlijk uit? (Norman doet alsof hij suiker op eet)

Norman: Dat was heerlijk, Maar nu moet ik iets met de zuurstof die ik heb gecreëerd. (Het zuurstofmolecuul komt op en gaat naast Norman staan)

Zuurstof: Een deel van mij blijft bij Norman om hem te helpen energie in zijn cellen te krijgen. Maar het grootste gedeelte verlaat Norman door zijn huidmondjes. Het goede nieuws is dat ik dan waardevol ben voor mensen en dieren. (Zuurstof loopt weg van Norman naar de atmosfeer)

Verteller: Zoals je kunt zien maken planten hun eigen voedsel door het fotosynthese proces. Bedankt Norman voor het demonstreren.

Einde